

Neemia 7

Versete călăuzitoare: Neemia 7

Fiecare are misiunea lui

Neemia 7.1-3: Și a fost așa: după ce s-a construit zidul și am așezat ușile, au fost rânduiți ușierii și cântăreții și leviții. Și am dat lui Hanani, fratele meu, și lui Hanania, căpetenia peste cetățuie, grija asupra Ierusalimului: pentru că el era om credincios și se temea de Dumnezeu mai mult decât alții. Și le-am spus să nu deschidă porțile Ierusalimului până nu va arde soarele; și când sunt ei încă acolo, să închidă ușile și să le zăvorască și să pună paznici dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la straja lui și fiecare în dreptul casei lui.

În capitolul acesta este restabilită ordinea în casa lui Dumnezeu. Neemia rânduieste pe păzitorii ușilor, pe cântăreți și pe leviții. Fiecare trebuie să îndeplinească misiunea lui, și la fel este și în Adunarea lui Dumnezeu. Apostolul Pavel scrie credincioșilor din Corint:

- **1 Corinteni 12.28:** Și Dumnezeu a pus pe unii în Adunare: întâi, apostoli; al doilea, profeți; al treilea, învățători; apoi puteri miraculoase; apoi daruri de vindecări, ajutorări, cârmuiri, felurite limbi.

Indiferent dacă înaintea ochilor noștri darurile sunt mari sau sunt cele mai neînsemnate – toate sunt necesare pentru zidirea sufletească a trupului lui Hristos. Probabil nu ne-am fi așteptat la aceasta, dar și „ajutorarea” este un dar al harului. Pe lângă aceasta ungerea cu Duhul Sfânt este la fel de necesară, precum este la vorbirea în limbi sau darea de învățătură din Cuvântul lui Dumnezeu.

Într-un parc de mașini uneori sunt mașini uriașe. Însă mereu vine cineva cu o lucrare aparent neînsemnată, punând o picătură de ulei într-un anumit loc al mașinii. Pentru ca în parcul de mașini lucrurile să funcționeze așa cum trebuie, această lucrare este indispensabilă. La fel și în Adunare sunt din aceia care ici și colo pun o picătură de ulei, uneori oameni cu totul neluați în seamă. Ei vizitează probabil bolnavi, mențin ordinea și curățenia în localul de adunare sau se roagă pentru slujitorii care stau în prima linie.

În versetul 1 sunt amintiți *păzitorii ușii*. Ferice de adunarea care are încă ușieri. Noi avem nevoie de frați și de cei care poartă răspundere, care au un ochi pentru ce se introduce în Adunare și pentru ceea ce trebuie ținut afară. În mod deosebit când este vorba de Masa Domnului (sau repertoriul de cântări al Adunării), este important să știm că este Masa Domnului și la ea pot lua parte numai aceia care sunt un mădular al trupului lui Hristos, care nu sunt caracterizați de o umblare necuviincioasă sau de învățătură falsă, sau se arată indiferenți față de aceste lucruri. Să ne gândim în privința aceasta la Pavel în Faptele apostolilor 9, când nu a fost primit în chip ușuratic în Ierusalim. Barnaba era un ușier, care s-a preocupat cu chestiunea și a prezentat-o apostolilor:

- **Faptele apostolilor 9.26,27:** Și, ajungând [el, Pavel] la Ierusalim, încerca să se alăture ucenicilor și toți se temeau de el, necrezând că era ucenic. Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a istorisit cum pe drum Îl văzuse pe Domnul și că El îi vorbise, și cum în Damasc a vorbit cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

În continuare sunt numiți *cântăreții*. La cine ne putem gândi în acest caz? Nu este apostolul Pavel un exemplu pentru cântăreții nou-testamentali, când el exclamă în Romani 11.33-36:

- **Romani 11.33-36:** O, adânc al bogățiilor și al înțelepciunii și al cunoștinței lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și de neînțelese căile Lui! Pentru că „cine a cunoscut gândul Domnului? sau cine a fost sfătuitorul Lui? sau cine I-a dat Lui întâi, și să-i fie răsplătit?” Pentru că din El și prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui fie gloria pentru totdeauna! Amin.

Apostolul Pavel preamărește mereu în scrierile sale pe Dumnezeu și Tatăl. Să ne gândim și la preamărirea din Efeseni 1 și la imnul închinat lui Hristos în Filipeni 2. Sunt între noi astfel de cântăreți, care aduc lui Dumnezeu „permanent o jertfă de laudă” și se prostern înaintea lui Dumnezeu în adorare? Dacă o adunare (biserică) este o adunare (biserică) adoratoare se poate recunoaște deseori deja din cartea de cântări. Să ne întrebăm cu îndrăzneală, dacă mai cântăm cântări care au țelul de a glorifica pe Dumnezeu. Sau cântăm mai mult cântări în care în cele din urmă este vorba numai despre binecuvântările și privilegiile noastre – cântări prin care în cele din urmă nu înălțăm pe Domnul nostru, ci sărbătorim întoarcerea noastră la Dumnezeu?

În versetul 1 sunt numiți și *leviții*, și aceștia sunt aceia care au fost puși la dispoziția preoților, ca să-i sprijine pe aceștia în lucrare. În capitolul 8 aflăm că leviții au preluat lucrarea de vestire a Cuvântului lui Dumnezeu:

- **Neemia 8.7:** ... leviții explicau poporului legea.

Așa sunt astăzi toți credincioșii o generație preoțească, și fiecare lucrare a unui învățător (levit) trebuie să sprijine preoția tuturor credincioșilor. Fiecare lucrare doctrinară trebuie să facă din noi preoți mai buni.

Versetele Neemia 7.2 și 3 se referă la doi slujitori deosebiți cu nume, care au primit misiunea de păzitori ai ușilor. Aceasta subliniază necesitatea foarte importantă a slujbei unui ușier și în zilele noastre. Slujba de ușier pune baza pentru funcționarea unei Adunări (Biserici) biblice.

Dumnezeu caută conlucrători credincioși

Neemia alege doi bărbați credincioși. Unul din ei, Hanani, *a purtat pe inimă decăderea Ierusalimului* și a dovedit disponibilitatea de a merge drumul lung de la Ierusalim la Neemia la curtea împăratului din Persia; și celălalt a făcut deja *experiență în funcția de conducere*, el era căpetenia peste palat și era foarte credincios și temător de Dumnezeu (Neemia 7.1-3).

Dumnezeu caută împreună-lucrători credincioși și temători de Dumnezeu, care au interes pentru ceea ce este important pentru Dumnezeu. Sunt mulți care vor să lucreze în Împărăția lui Dumnezeu, însă sunt puțini care au cu adevărat simțământul pentru ceea ce mișcă inima lui Dumnezeu. În lucrare nu este vorba că noi înșine ne căutăm câmpul de lucru și procedăm conform condițiilor puse de noi, ci că noi ne predăm necondiționat lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel nu a adunat în jurul lui orice credincioși, ci pe aceia care au putut fi găsiți ca fiind credincioși. Noi nu mai putem fi dotați cu autoritatea pe care a avut-o Pavel, cu privire la punerea și rânduirea de bătrâni și slujitori, însă întotdeauna trebuie să luăm seama la lucrarea Duhului, când Duhul Sfânt pune din aceia (Faptele apostolilor 20.28) care trebuie să stea în mod deosebit înaintea turmei. Turma face bine să dea ascultare cerinței apostolului, când scrie:

- **1 Tesaloniceni 5.12:** Vă rugăm dar, fraților, să recunoașteți pe cei care se ostenesc între voi și vă conduc în Domnul și vă sfătuiesc.

Pavel s-a înconjurat cu mulți frați credincioși, și la fel Petru și Ioan au știut să prețuiască credințioșii în lucrare:

- **1 Corinteni 4.17:** Pentru aceasta vi l-am trimis pe **Timotei**, care este *copilul* meu preaiubit și *credincios* în Domnul, care vă va aminti căile mele care sunt în Hristos, după cum dau învățătură pretutindeni, în fiecare adunare.
- **Efeseni 6.21:** Iar ca să știți și voi cele despre mine, ce fac, toate vi le va face cunoscut **Tihic**, preaiubitul frate și *slujitor credincios* în Domnul. (compară și Coloseni 4.7)
- **Coloseni 4.9:** ... împreună cu **Onisim**, *credinciosul și preaiubitul frate*, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscut toate cele de aici.
- **1 Timotei 1.12:** Mulțumesc Celui care m-a întărit, lui Isus Hristos, Domnul nostru, că m-a socotit *credincios*, punându-mă în slujbă, **pe mine**, care mai înainte eram un hulitor și un persecutor și un batjocoritor.
- **1 Petru 5.12:** Prin **Silvan**, *fratele credincios*, ...
- **Apocalipsa 2.13:** Știu unde locuiești; unde este tronul lui satan; și ții cu tărie Numele Meu și n-ai tăgăduit credința Mea, chiar în zilele în care **Antipa**, *martorul Meu credincios*, care a fost ucis printre voi, unde locuiește satan.
- **2 Timotei 2.2:** Și cele ce ai auzit de la mine înaintea multor martori încredințează la *oameni de încredere*, care să fie capabili să-i învețe și pe alții.

Neemia a găsit în jurul lui și pe unii frații, pe care el i-a cunoscut ca fiind credincioși și temători de Dumnezeu și de care era convins că ei erau interesați în primul rând și în toate de gloriificarea lui Dumnezeu.

Și despre credincioșii unor adunări (biserici) se spune de două ori că ei erau „credincioși” (Efeseni 1.1; Coloseni 1.2). Este interesant în acest caz, că erau tocmai acele adunări în care Pavel a putut vorbi și despre poziția cerească a Adunării și despre taina lui Hristos.

Vrei și tu să fi un rob slujitor credincios al Domnului, despre care se poate mărturisii:

- **Evrei 3.5:** Și Moise, în adevăr, a fost „credincios în toată casa Lui”, ca servitor.

Credincioșia se caracterizează în mod deosebit prin aceea că ești conștient de sfințenia casei lui Dumnezeu. Hanani și Hanania au preluat slujba de păzitori ai uși, și ei trebuiau să deschidă porțile abia atunci când soarele strălucea fierbinte, adică, ei trebuiau să fie deplin siguri – ei trebuiau să poarte grijă, ca nici un element străin să nu intre în cetatea sfântă. Însă ei trebuiau să fie atenți și ca în propriile lor case să nu vină elemente străine.

Neemia 7.3: ... și să pună paznici dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la straja lui și fiecare în dreptul casei lui.

Neemia știa: dacă îi reușește vrăjmașului ca noi să tolerăm lucruri ne curate și rele în casele noastre, atunci acestea își vor găsi intrare mai devreme sau mai târziu și în casa lui Dumnezeu.

În zilele noastre asemănarea cu lumea este cu siguranță vrăjmașul cel mai mare. Învățăturile false pot fi repede recunoscute, însă asemănarea cu lumea corespunde prea mult înclinațiilor noastre naturale, așa că deseori nici nu remarcăm sau ne închidem lăuntric să considerăm ceva ca fiind lumesc, deoarece îl iubim deja.